

cením pojistného byly spojeny, resp. aby citoval § 7, odst. 2., jenž předpokládá placení pojistného, když stanoví, že období nejvýše jedno-
ročního zaměstnání před přihláškou je započítati jenom, když za ně
bylo zapláceno pojistné. Tyto dodatky v § 20, odst. 1., neměly by smyslu,
kdyby tu šlo o peníz placený vedle pojistného jako pokutu, poně-
vadž — jak žalovaný úřad v odvodním spise správně podotýká — k za-
ložení nároků na dávky slouží pojistné a nikoli zvláštní pokuty. Uči-
nil-li tak zákon, je jasno, že měl na mysli placení pojistného za dobu
před dnem přihlášky, jemuž však, obávaje se fingovaných přihlášek,
nepřiznal všech účinků, jež by nastaly u řádně přihlášeného pojištěn-
ce. Že to jest intencí sporného ustanovení, zdůraznil ve schůzi posla-
necké sněmovny při jednání o předmetném zákonu zpravodaj výboru
sociálně-politického slovy: § 20 směřuje k tomu, aby pojišťovna nebyla
poškozena fingovaným pojištěním... (stránka 1768 těsn. protokolu).

(Nález nejv. správ. soudu ze dne 27. října 1930, č. 16149/28.)

**Třebaže nemocenská pokladna již po zaplacení čtyřnedělního ošetřo-
vání vydala pojištěnci znovu poukaz na ošetřování ve veřejné nemoc-
nici pro touž chorobu, není tímto poukazem ještě zavázána
k plnění ošetřovného nad mez, vytčenou v § 8, odst. 3., nemocenského
zákona. To by nastalo jenom tehdy, kdyby nemocenská pokladna
vzala na sebe dobrovolně takovýto další závazek.**

(Nález nejv. správ. soudu ze dne 27. října 1930, č. 20941/28.)

K § 25 zák. č. 221/1924 Sb. z. a n. — Zaměstnanec lesní pily.

Podle ustálené judikatury nejvyššího správního soudu sluší kriterium
pro zodpovězení otázky, zda ten který pojištěnec je zaměstnán v pod-
niku zemědělském nebo lesním, hledati nikoli v obsahu jím konané
práce, nýbrž jedině v tom, zdali koná práce v podniku zemědělském
nebo lesním, t. j. takovém, jehož předmětem je zužitkování, resp. vzdě-
lávání půdy zaměstnavatelovy k dosažení plodin (rostlinných surovin).
Nepřiznal tudíž nejvyšší správní soud závažnosti námitky, že dělníci
zaměstnaní na lesní pile nemají se vzděláváním půdy co činiti. Rovněž
neuznal nejvyšší správní soud námitky, že provoz lesní pily je sám
o sobě samostatnou živností, která není ve spojitosti se zužitkováním
lesních plodin, a podotkl, že povahy samostatného (živnostenského) pro-
vozu postrádá činnost lesního hospodáře, jež se omezuje na prvovýro-
bu, t. j. na zužitkování lesa k dosažení plodin (rostlinných surovin), při
čemž je lhostejno, zda hospodář plodiny ty sám spotřebuje či zda je
zcizuje. Slouží-li lesní pila jen tomu, aby v lesích za-
městnavatelových při řádném lesním hospodaření
získané dřevo bylo učiněno prodejnějším tím, že se
rozřezává na palivové dřevo, prkna a pod., tedy uvádí pouze ve stav
usnadňující jeho prodej, jeví se její provoz jen součástí
prvovýroby, tedy lesního podniku samého.

(Nález nejv. správ. soudu ze dne 6. listopadu 1930, č. 16964/30.)

**Kmotřenec nepodléhá pojistné povinnosti, jestliže prací, které koná
u kmotra, jenž jest zároveň jeho živitelem, vychovatelem a pěstounem,
nevykonává na základě smluveného poměru pracovního, nýbrž na zá-
kladě tohoto zvláštního vztahu rodinného (poměru kmotřeneckého).**

(Nález nejv. správ. soudu ze dne 13. listopadu 1930, č. 17467/30.)